

Grazioso.

O mil-de Ven-skab, du som straal-er fra Him-lens Eg-ne ned, du Stö-vets

Börn hvert Held til-maa-ler, du skien-ker Hier-tet Fred; og hvor-du flam-mer so-le

varm, du aan-der Glæ-de i hver Barm.

2.

Du hellig er som Vestas Flamme,
 Naar Uskyld vogter den,
 Hvor Skieb-nens Tordenstorme ramme,
 Boer Haabet hos vor Ven;
 Vi finde ved hans hulde Barm,
 Tröst mod hvert Slag af Mød-gangs Harm.

3.

Hvor skyggerigt er ei Dit Eden!
 Hvor blusser Lu-en mild!
 Ustadig ei som Kierligheden,
 Hiin Lygtemandens Jld.
 Naar Pigen bryder falsk sin Eed,
 Da varer Venskabsflammen ved!